

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
VARTOTOJŲ TEISIŲ APSAUGOS ĮSTATYMO 2, 4, 5, 14, 15, 37, 40 STRAIPSNIŲ
BEI PRIEDO PAKEITIMO IR PAPILDYMO IR 16 STRAIPSNIO PRIPAŽINIMO
NETEKUSIU GALIOS
ĮSTATYMAS**

2013 m. gruodžio 19 d. Nr. XII-701
Vilnius

(Žin., 1994, Nr. [94-1833](#); 2007, Nr. [12-488](#); 2009, Nr. [153-6900](#); 2011, Nr. [129-6109](#))

1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas ir papildymas

1. 2 straipsnio 4 dalį pripažinti netekusia galios.

2. Pakeisti 2 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. **Pardavėjas** – verslininkas, kuris siūlo ir parduoda prekes vartotojams.“

3. Pakeisti 2 straipsnio 8 dalį ir ją išdėstyti taip:

„8. **Paslaugų teikėjas** – verslininkas, kuris siūlo ir atlygintinai suteikia paslaugas vartotojams.“

4. Pakeisti 2 straipsnio 9 dalį ir ją išdėstyti taip:

„9. **Patvarioji laikmena** – priemonė, kuri leidžia vartotojui ar pardavėjui, paslaugų teikėjui saugoti asmeniškai jam skirtą informaciją taip, kad informacija tam tikrą laiką būtų prieinama ir kad saugomą informaciją būtų galima atkurti nepakitusia (t. y. popieriuje surašyti (spausdinti) dokumentai, USB atmintinės, kompaktinių diskų įrenginiai (CD-ROM), skaitmeniniai vaizdo diskai (DVD), atminties kortelės arba standieji kompiuterių diskai, elektroniniai laišakai ir kitos priemonės).“

5. Pakeisti 2 straipsnio 11 dalį ir ją išdėstyti taip:

„11. **Prekė** – kiekvienas daiktas, siūlomas parduoti arba parduodamas vartotojui. Šilumos ir elektros energija, vanduo, gamtinės dujos taip pat laikomi prekėmis, jeigu kiti įstatymai nenustato kitaip.“

6. 2 straipsnio 12 dalį pripažinti netekusia galios.

7. Buvusią 2 straipsnio 13 dalį laikyti 12 dalimi.

8. Papildyti 2 straipsnį nauja 13 dalimi:

„13. **Tinkamumo naudoti terminas** – terminas, kuriam suėjus laikoma, kad prekė netinka naudoti pagal paskirtį, t. y. prekės savybės, kurių vartotojas galėjo tikėtis iki šio termino pabaigos, yra arba gali būti blogesnės, negu nustatyta tai prekei taikomame techniniame reglamente ir (ar) gamintojo dokumentuose (deklaracijose, pareiškimuose).“

9. 2 straipsnio 14 dalį pripažinti netekusia galios.

10. Pakeisti 2 straipsnio 15 dalį ir ją išdėstyti taip:

„15. **Vartotojas** – fizinis asmuo, su savo verslu, prekyba, amatu ar profesija nesusijusiais tikslais (vartojimo tikslais) siekiantis sudaryti ar sudarantis sutartis.“

11. Papildyti 2 straipsnį 20 dalimi:

„20. **Verslininkas** – fizinis asmuo arba juridinis asmuo ar kita organizacija, ar jų padalinys, savo prekybos, verslo, amato arba profesijos tikslais siekiantys sudaryti ar sudarantys sutartis, įskaitant asmenis, veikiančius verslininko vardu arba jo naudai. Juridinis asmuo gali būti laikomas verslininku neatsižvelgiant į jo dalyvių teisinę formą.“

2 straipsnis. 4 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 4 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„4 straipsnis. Vartojimo sutarčių ypatumai

Vartojimo sutarčių ypatumus nustato Civilinis kodeksas.“

3 straipsnis. 5 straipsnio pavadinimo pakeitimas ir straipsnio papildymas 3 dalimi

1. Pakeisti 5 straipsnio pavadinimą ir jį išdėstyti taip:

„5 straipsnis. Informacijos pateikimas vartotojams“.

2. Papildyti 5 straipsnį 3 dalimi:

„3. Interneto svetainėse, kuriose vartotojams siūlomos prekės ar paslaugos, prieš pradėdant prekių ar paslaugų užsakymą, turi būti aiškiai ir įskaitomai pateikiama informacija apie bet kokius pristatymo apribojimus ir galimus mokėjimo būdus.“

4 straipsnis. 14 straipsnio 2 ir 3 dalių pripažinimas netekusiomis galios

1. 14 straipsnio 2 dalį pripažinti netekusia galios.

2. 14 straipsnio 3 dalį pripažinti netekusia galios.

5 straipsnis. 15 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 15 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„15 straipsnis. Draudimas parduoti prekes pasibaigus jų tinkamumo naudoti terminui

Draudžiama parduoti prekes, kurių tinkamumo naudoti terminas yra pasibaigęs. Gamintojas neatsako už prekių saugą ir tinkamumą naudoti pagal paskirtį (prekės savybes) suėjus šiam terminui.“

6 straipsnis. 16 straipsnio pripažinimas netekusiu galios

16 straipsnį pripažinti netekusiu galios.

7 straipsnis. 37 straipsnio 7 dalies pakeitimas

Pakeisti 37 straipsnio 7 dalį ir ją išdėstyti taip:

„7. Šis straipsnis netaikomas vartojimo kredito sutartims, kurios nutraukiamos Civilinio kodekso nustatytais atvejais kaip papildomos ar preliminariosios sutartys.“

8 straipsnis. 40 straipsnio 1 dalies pakeitimas

Pakeisti 40 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba už Civilinio kodekso 6.228⁵ straipsnio 5 dalyje, 6.228⁶ straipsnio 1 dalyje, 6.228⁷ straipsnio 1 dalyje, 6.228⁸ straipsnio 2–6 dalyse, 6.228⁹ straipsnio 4 ir 5 dalyse, 6.228¹⁰ straipsnio 1, 9 ir 10 dalyse, 6.228¹¹ straipsnio 2, 6–12 dalyse, 6.228¹² straipsnio 3, 4 ir 7 dalyse, 6.228¹⁶ straipsnio 1 dalyje, 6.359 straipsnyje, 6.359¹ straipsnyje, 6.369 straipsnio 3, 7–13 dalyse, 6.370 straipsnio 4–9 dalyse ir šio įstatymo 5 straipsnio 3 dalyje, 36 straipsnio 5–17 dalyse, 37 straipsnio 1–4, 8–12 dalyse, 38 straipsnio 1 dalyje, 39 straipsnyje nurodytų reikalavimų (draudimų) nesilaikymą pardavėjui, paslaugų teikėjui gali skirti nuo penkių šimtų iki penkių tūkstančių litų baudą. Jeigu pažeidimas yra mažareikšmis, juo nepadaroma esminės žalos vartotojų interesams, Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba, vadovaudamasi teisingumo ir protingumo kriterijais, gali taikyti įspėjimą, neskirdama pardavėjams, paslaugų teikėjams baudos.“

9 straipsnis. Įstatymo priedo papildymas 7 punktu

Papildyti Įstatymo priedą 7 punktu:

„7. 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/83/ES dėl vartotojų teisių, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 93/13/EEB ir Europos

Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB bei panaikinamos Tarybos direktyva 85/577/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/7/EB (OL 2011 L 304, p. 64).“

10 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja 2014 m. birželio 13 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTĖ

DALIA GRYBAUSKAITĖ